

Üçüncü Boyut 16

– Lütuf VELİ · 25 Ağustos 2011

Kürşat hoca parkta gezerken kadrlinin çehresini değiştiren belediye başkanını birkez daha taktir etti...Ömer başkan bir doktor hassasiyetiyle yıllardır el atılmamış köhneliği izbeliği yaşanabilir hale getirmişti...Bu parkın evveliyatını bilirdi ,70 li yıllarda burası adeta bir korku parkıydı.İnsanlar korkarak etrafından geçerdı,ipsiz sapsız bir yığın ne idüğü belirsiz insanlar burayı mesken tuttuştu ve yıllarca da böyle kalmıştı...şimdi çevre düzenlemesiyle işyerleriyle içindeki tiyatro,spor salnlarıyla adeta bir merkez haline getirmişti...Gecenin hayli ilerlemiş saati olmasına rağmen sanki tüm Kadirli burdaydı..yol boyunca kafasındaki onca sorulara rağmen bu güzellikleri görmenin huzuru vardı üzerinde...

Öğretmen evi bu parkın hemen bitişiğinde güney cephesindeydi...Yıllarca öğretmenlerden toplanan paralarla yaptırılan bu sığınak malesef günümüzde bir çok kurumda olduğu gibi birilerinin çiftliği olmuş kar getiren bir kuruluş haline dönüştürülerek adeta öğretmenin elinden alınmıştı...Gerçi öğretmenlerimiz de malesef kendi değerlerine sahip çıkamayan bir kuru kalabalık olmuştu Kürşat hocanın gözünde...İnsanlar saygınlıklarını kendileri yaptıklarıyla elde eder dedi kapıdan içeri girerken...Kapıda yıllardır öğretmen evinin emektarı olan Derviş karşıladı onu,

-Ooo hocam yolu mu şaşırdın gecenin bir vakti ne ararsın buralarda...

-Yok derviş yok ...bugün misafiriniz olmaya geldim,iňşallah yerin vardır.

-Kalmak için mi hocam ?

-Evet, bu saatte oyun oynayacak halim yok ya...

Derviş Kürşat hocanın kızdığını anlamıştı...hiç söz etmeden anahtarı çıkardı ve uzattı.

-48 NUMARA HOCAM

-Borcum

-30 tl hocam...

Cebinden 50 lira çıkarmış anahtarı alıp yukarıya çıkmıştı Kürşat hoca.Paranın üstü elinde kalmıştı Dervişin...""Neyse sabah veririm ""diyip parayı yerine koyarken bir yandan da kapıları kapatmaya başlamıştı Derviş de ,Kürşat hocanın bu zamansız gelişi hayli düşündürmüştü...Ne işi vardı bu saatte düzenli bir aile hayatı olan bu adamın ...Aman neyse ne...demek ki bir sıkıntısı var adamcağızın belki de bir gece kaçamağı ...""diye düşündü.

Kürşat hoca odaya girmiş hala olanlara bir anlam veremiyordu...Ne işim var benim burada diye düşündü.Evim dediği o yerde o yabancı insanların işi neydi...Yoksa yanlışlıkla başka bir mahalleye başka bir eve mi gitmişti...Ama sarhoş değildi,yıllarca yaşadığı acıları,sevinçleri gömdüğü o binanın taş duvarları değil miydi,nasıl yanılabilir ki...

Gerçi bugün sabahtan bu yana dahası birkaç gündür yaşadığı hangi olay durum olağandı ki...Bunları düşününce yarına bırakmalı ""Gecenin hayrından gündüzün şerri, derdi ninesi gözlerini yumarken hala

içinde gideremediği bir yığın soru vesvese vardı...